EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 27.02.1997
KOM(97) 74 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

framlagd i enlighet med artikel 2 i rådets beslut 93/109/EEG av den 15 februari 1993 (genomförandet av en åtgärd som avviker från artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Frankrike att förlänga tillämpningsperioden för en åtgärd som avviker från artikel 17 i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

---

(framlagda av Komissionen)

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

framlagd i enlighet med artikel 2 i rådets beslut
93/109/EEG av den 15 februari 1993
(tillämpning av en åtgärd som avviker från artikel 17 i rådets
sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas
lagstiftning rörande omsättningsskatter)

I. INLEDNING

I sitt beslut 89/488/EEG av den 28 juli 1989[1] ger rådet, med stöd av artikel 27 i det sjätte direktivet, Frankrike bemyndigande att vidta särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i artikel 17.2 i detta direktiv. Detta bemyndigande var giltigt till och med den 31 december 1992.

Avvikelsen består i att helt och hållet från avdragsrätt för mervärdesskatt undanta utgifter avseende varor och tjänster som till mer än 90 % av den sammanlagda användningen används för ändamål som ligger utanför företagets verksamhetsområde.

Med beaktande av en rapport från kommissionen om tillämpningen av denna åtgärd förlängdes bemyndigandet till och med den 31 december 1996 genom rådets beslut 93/109/EEG[2] av den 15 februari 1993. Beslutet föreskriver att en eventuell begäran om förlängning måste åtföljas av en rapport om tillämpningen av undantaget.

Syftet med denna rapport är att redogöra för åtgärden från förlängningen av tillämpningsperioden fram till nu och att pröva den begäran om förlängning som Frankrike överlämnat i en skrivelse som registrerades vid generalsekretariatet den 19 november 1996.

II. TILLÄMPNING AV ÅTGÄRDEN

Som redan nämnts har tillämpningen av åtgärden redan behandlats i en rapport från kommissionen från slutet av 1992[3] vilken i detalj beskriver avvikelsens bakgrund, mål och funktion. Eftersom detta inte har förändrats sedan dess, begränsas den här rapporten till att ta upp några frågor som har aktualiserats sedan den föregående rapporten.

För det första bör det noteras att som en följd av kommissionens iakttagelser i den föregående rapporten har Frankrike ändrat sina nationella bestämmelser angående avvikelsen, så att det klart framgår att den särskilda åtgärden avser all användning för ändamål som ligger utanför företagets verksamhetsområde när den överstiger 90 % av den sammanlagda användningen av varorna eller tjänsterna (den ursprungliga bestämmelsen avsåg bara privat användning).

Vidare anger Frankrike i sin begäran om förlängning att under perioden 1993-1996 har inga särskilda svårigheter att tillämpa avvikelsen kommit till de franska skattemyndigheternas kännedom.

Tvärtom har tiden som undantaget tillämpats bekräftat att bestämmelsen har förenklat skatteuttaget både för skattemyndigheterna och för de skattskyldiga.

Därför begär Frankrike att bemyndigandet skall förlängas till dess att ett nytt gemensamt system för mervärdeskatt antas.

---

1 EGT nr L 239, 16.8.1989, s. 22.

2 EGT nr L 43, 20.2.93, s.42.

3 KOM(92) 591, 22.12.92.

III KOMMISSIONENS YTTRANDE

Det bör påpekas att domstolen har fastslagit att, i enlighet med bestämmelserna i artikel 17, har en skatteskyldig person som använder varor för en ekonomisk verksamhet rätt till avdrag av debiterad mervärdeskatt oavsett hur liten del av användningen som är yrkesmässig. En bestämmelse som innebär en allmän begränsning av avdragsrätten vid begränsad yrkesmässig användning är en avvikelse från artikel 17 och inte giltig med mindre än att kraven i artikel 27 i det sjätte direktivet uppfylls (se dom av den 11.07.1991, i mål C-97/90).

Artikel 27 tillåter att särskilda åtgärder, som avviker från bestämmelserna i det sjätte direktivet, genomförs för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande.

Som redan har angivits i den föregående rapporten anser kommissionen att införandet av den aktuella särskilda åtgärden, som syftar till att hindra "skattefri konsumtion", är berättigad på grundval av artikel 27 i det sjätte direktivet om mervärdeskatter, eftersom det förenklar skatteförvaltningen genom att befria myndigheterna från behovet att övervaka tillämpningen av avdragsrätten för mervärdeskatt för utgifter som rör varor och tjänster som till mer än 90 % används till ändamål som ligger utanför företagets verksamhetsområde.

Vad gäller giltighetstiden för bemyndigandet, konstaterar kommissionens enheter att kommissionen den 10 juli 1996[4] antog ett arbetsprogram för införandet av ett nytt gemensamt system för mervärdeskatt, som innebär att det nya systemet införs i etapper.

Då dessa förslag enligt planerna skall läggas fram i mitten av 1999, anser kommissionen att en förlängning av tillämpningen av avvikelsen längre än till den 31 december 1999 inte är tänkbar.

Det förefaller i själva verket lämpligt att då utvärdera hur avvikelsen stämmer överens med de tillvägagångsätt som utvecklas i samband med det nya gemensamma systemet för mervärdeskatt.

---

[4] KOM(96) 328, 22.7.96.

Förslag

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Frankrike att förlänga tillämpningsperioden för en åtgärd som avviker från artikel 17 i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

I en skrivelse som registrerats vid kommissionens generalsekretariat den 19 november 1996 begär Frankrikes regering en förlängning av det bemyndigande som ursprungligen lämnats fram till och med den 31 december 1992 genom rådets beslut 89/488/EEG av den 28 juli 1989[1] och som förlängts fram till och med den 31 december 1996 genom rådets beslut 93/109/EEG av den 15 februari 1993[2].

Avvikelsen från artikel 17.2 i det sjätte direktivet om mervärdeskatter syftar till att helt upphäva avdragsrätten för mervärdeskatt för utgifter som rör varor och tjänster som till mer än 90 % används till den skattskyldiges, eller dennes personals, privata bruk eller som mer allmänt ligger utanför företagets verksamhetsområde.

I artikel 2 i det ovan angivna beslutet 93/109/EEG anges att mot bakgrund av en rapport från kommissionen om hur Frankrike har tillämpat beslutet kan rådet, på förslag från kommissionen, ge tillstånd till en förlängning av tillämpningstiden för detta beslut.

Kommissionens rapport om tillämpningen av beslutet under perioden 1993-1996 ger vid handen att tillämpningstiden för det ovan nämnda beslutet bör förlängas till och med den 31 december 1999.

Kommissionen antog den 10 juli 1996[3] ett arbetsprogram för införandet av ett nytt gemensamt system för mervärdeskatt, som innebär att det nya systemet skall införas i etapper. Då den senare omgången förslag enligt planerna skall läggas fram i mitten av 1999, verkar det rimligt att en förlängd giltighetstid inte sträcker sig längre än till den 31 december 1999, vilket också gör det möjligt att utvärdera behovet av avvikelsen och om det stämmer överens med det övergripande tillvägagångssätt som utvecklats i samband med det nya gemensamma systemet för mervärdeskatt.

I enlighet med artikel 27.3 i det sjätte direktivet om mervärdeskatter har de andra medlemsstaterna i en skrivelse av den 18 december 1996 informerats om Frankrikes begäran.

---

1 EGT nr L 239, 16.8.1989, s. 22.

2 EGT nr L 43, 20.2.93, s.42.

3 KOM(96) 328, 22.7.96.

FÖRSLAG TILL RÅDETS BESLUT

OM BEMYNDIGANDE FÖR FRANKRIKE ATT FÖRLÄNGA TILLÄMPNINGSPERIODEN FÖR EN ÅTGÄRD SOM AVVIKER FRÅN ARTIKEL 17 I RÅDETS SJÄTTE DIREKTIV (77/388/EEG) AV DEN 17 MAJ 1977 OM HARMONISERING AV MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING RÖRANDE OMSÄTTNINGSSKATTER

(framlagt av kommissionen)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[1] , och särskilt artikel 27 i detta,

med beaktande av rådets tidigare beslut 89/488/EEG av den 28 juli 1989[2] och 93/109/EEG av den 15 februari 1993[3] ,

med beaktande av kommissionens rapport om tillämpningen av ovannämnda beslut under perioden 1993-1996,

med beaktande av kommissionens därav kommande förslag, och

med beaktande av följande:

Enligt bestämmelserna i artikel 27.1 i det sjätte direktivet om mervärdeskatter får rådet enhälligt, på kommissionens förslag, bemyndiga att särskilda åtgärder genomförs som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande.

I en skrivelse som registrerats vid kommissionens generalsekretariat den 19 november 1996 har Frankrikes regering begärt bemyndigande att förlänga tillämpningsperioden för en avvikelse som tidigare godkänts för en begränsad tid genom rådets beslut 89/488/EEG och 93/109/EEG.

De övriga medlemsstaterna informerades i en skrivelse av den 18 december 1996 om Frankrikes ansökan om förlängning.

---

1 EGT nr L 145, 13.6.1977, s 1, senast ändrad genom direktiv 96/95/EG (EGT nr L 338, 28.12. 1996, s.89.)

2 EGT nr L 239, 16.8.1989, s. 22.

3 EGT nr L 43, 20.2.1993, s. 42.

Undantaget består i att från avdragsrätt för debiterad mervärdeskatt undanta utgifter avseende varor och tjänster i sådana fall där den skatteskyldiges eller dennes personals privata bruk av dessa varor och tjänster, eller mer generellt bruket av dessa varor och tjänster för andra syften än den skattskyldiges rörelse, svarar för mer än 90 % av den sammanlagda användningen.

Avvikelsen syftar till att förhindra vissa former av skattefri konsumtion samtidigt som det förenklar uppbörden av mervärdeskatt för vissa transaktioner.

Nämnda åtgärd utgör en avvikelse från artikel 17.2 i rådets sjätte direktiv som ger en skattepliktig person rätt att dra av den skatt som debiterats för varor och tjänster som den skattskyldige har förbrukat i samband med skattepliktiga transaktioner.

Kommissionen antog den 10 juli 1996 ett arbetsprogram och en tidtabell för förslag som syftar till en gradvis utveckling i etapper mot ett gemensamt system för mervärdeskatt för den inre marknaden.

Då den senare omgången förslag enligt planerna skall läggas fram i mitten av 1999, ges bemyndigandet till den 31 december 1999, vilket gör det möjligt att utvärdera hur avvikelsen stämmer överens med det övergripande tillvägagångssättet inom det nya gemensamma systemet för mervärdeskatt.

Avvikelsen kommer inte i sig att få en negativ effekt på Europeiska gemenskapernas egna medel från mervärdeskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från bestämmelserna i artikel 17.2 i direktiv 77/388/EEG bemyndigas härmed Frankrike att från avdragsrätt för debiterad mervärdeskatt undanta utgifter avseende varor och tjänster i sådana fall där den skatteskyldiges eller dennes personals privata bruk av dessa varor och tjänster, eller mer generellt bruket av dessa varor och tjänster för andra syften än den skattskyldiges rörelse, svarar för mer än 90 % av den sammanlagda användningen.

Artikel 2

Detta bemyndigande gäller till och med den 31 december 1999.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

ISSN 1024-4506

KOM(97) 74 slutlig

DOKUMENT

SV 09 06 08 10

Katalognummer : CB-CO-97-066-SV-C

ISBN 92-78-16236-1

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg

10